

U s n e s e n í

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Vojtěcha Brhla a soudců JUDr. Ivany Wontrobové a Mgr. Martina Hejdy v insolvenční věci dlužníka: **TRISIA, a.s.**, IČO 64610152, nám. Svobody 526, 739 61 Třinec-Lyžbice a insolvenčních navrhovatelů: **a) Bc. Ladislav Regnard**, Žalanského 291/12b, 163 00 Praha 6, **b) Terezie Regnardová**, Antala Staška 2059/80b, 140 00 Praha 4, o insolvenčním návrhu insolvenčních navrhovatelů a) a b), o odvolání insolvenčních navrhovatelů a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. března 2017, č.j. KSOS 40 INS 25407/2016-A-40

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. března 2017, č.j. KSOS 40 INS 25407/2016-A-40 se **potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Ostravě (dále jen „insolvenční soud“) usnesením označeným v záhlaví tohoto rozhodnutí insolvenční návrh podle ustanovení § 128 odst. 1 IZ odmítl, neboť neobsahuje všechny náležitosti, a pro tyto nedostatky nelze pokračovat v řízení.

Proti tomuto usnesení podali insolvenční navrhovatelé a) a b) odvolání, ve kterém uvedli, že očekávali, že se věcí bude zabývat odborník z „obširného práva“ a že další věřitele by mohl určit audit dlužníka. Podle obsahu podání žádali změnu napadeného rozhodnutí.

S účinností od 1. 7. 2017 byl zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), novelizován zákonem č. 64/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení

(insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony. Podle ustanovení čl. II. bodu 1. přechodných ustanovení tohoto zákona, zákon č. 182/2006 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, se použije i pro insolvenční řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; právní účinky úkonů, které v insolvenčním řízení nastaly přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, zůstávají zachovány.

Insolvenční řízení bylo zahájeno dne 8.11.2016, odvoláním napadené rozhodnutí bylo vydáno dne 21. března 2017, proto v odvolacím řízení odvolací soud aplikoval ustanovení insolvenčního zákona ve znění účinném do 30.6.2017 (dále jen „IZ“).

Podle § 7 IZ nestanoví-li tento zákon jinak nebo není-li takový postup v rozporu se zásadami, na kterých spočívá insolvenční řízení, použijí se pro insolvenční řízení přiměřeně ustanovení občanského soudního řádu (dále jen o.s.ř.) týkající se sporného řízení, a není-li to možné, ustanovení zákona o zvláštních řízeních soudních; ustanovení týkající se výkonu rozhodnutí nebo exekuce se však použijí přiměřeně jen tehdy, jestliže na ně tento zákon odkazuje. V dané věci se proto vzhledem k bodu 1. přechodných ustanovení tohoto zákona č. 296/2017 Sb. přiměřeně aplikuje občanský soudní řád v platném znění (dále jen „o.s.ř.“).

Odvolací soud po zjištění, že odvolání byla podána včas a osobami k tomu oprávněnými, přezkoumal napadené usnesení i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 206, § 212, § 212a odst. 1, 5 a 6 o.s.ř.), a aniž musel ve věci nařizovat jednání (§ 94 odst. 2, písm. c/ IZ), dospěl k závěru, že odvolání nejsou důvodná.

Podle § 103 odst. 2 IZ musí být v insolvenčním návrhu uvedeny rozhodující skutečnosti, které osvědčují úpadek dlužníka nebo jeho hrozící úpadek, skutečnosti, ze kterých vyplývá oprávnění podat návrh, není-li insolvenčním navrhovatelem dlužník, označeny důkazy, kterých se insolvenční navrhovatel dovolává, a musí z něj být patrné, čeho se jím insolvenční navrhovatel domáhá.

Podle § 105 odst. 1 IZ podá-li insolvenční návrh věřitel, je povinen doložit, že má proti dlužníkovi splatnou pohledávku, a k návrhu připojit její přihlášku; je-li dlužníkem právnická osoba, je insolvenční navrhovatel, který vede účetnictví nebo daňovou evidenci podle zvláštního zákona, povinen doložit pohledávku uznáním dlužníka s ověřeným podpisem nebo vykonatelným rozhodnutím nebo notářským zápisem se svolením k vykonatelnosti nebo exekutorským zápisem se svolením k vykonatelnosti nebo potvrzením auditora podle zvláštního zákona, soudního znalce nebo daňového poradce, že navrhovatel o pohledávce účtuje. Jde-li v případě pohledávky podle věty první o pohledávku, která se do insolvenčního řízení jinak nepřihlašuje, považuje se po rozhodnutí o úpadku za uplatněnou podle § 203.

Jak správně zjistil insolvenční soud, navrhovatelé nedoložili, že mají vůči dlužníkovi pohledávku, která je déle než 30 dnů po lhůtě splatnosti, k insolvenčnímu návrhu nepřipojili přihlášku pohledávky, která je povinnou přílohou insolvenčního návrhu, podává-li jej věřitel, neoznačili žádné další věřitele dlužníka ani závazky dalších věřitelů, tedy neuvedli okolnosti, které osvědčují úpadek dlužníka. Tyto vady nelze v řízení odstranit, poučení podle § 43 o.s.ř. nelze užít, přičemž vady neumožňují insolvenčním řízení pokračovat. Insolvenční soud proto správně rozhodl o odmítnutí insolvenčního návrhu podle § 128 odst. 1 a 2 IZ.

Z uvedených důvodů odvolací soud napadené usnesení podle § 219 o. s. ř. jako věcně správné potvrdil.

Poučení: Proti tomuto usnesení **I z e** podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců ode dne jeho doručení k Nejvyššímu soudu ČR v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě, pokud napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

Toto usnesení se považuje za doručené okamžikem zveřejnění v insolvenčním rejstříku; navrhovatelům a) a b) a dlužníkovi se však doručuje i zvláštním způsobem.

Olomouc 25. října 2017

Za správnost vyhotovení:
Renáta Hrubá

JUDr. Vojtěch Brhel v.r.
předseda senátu